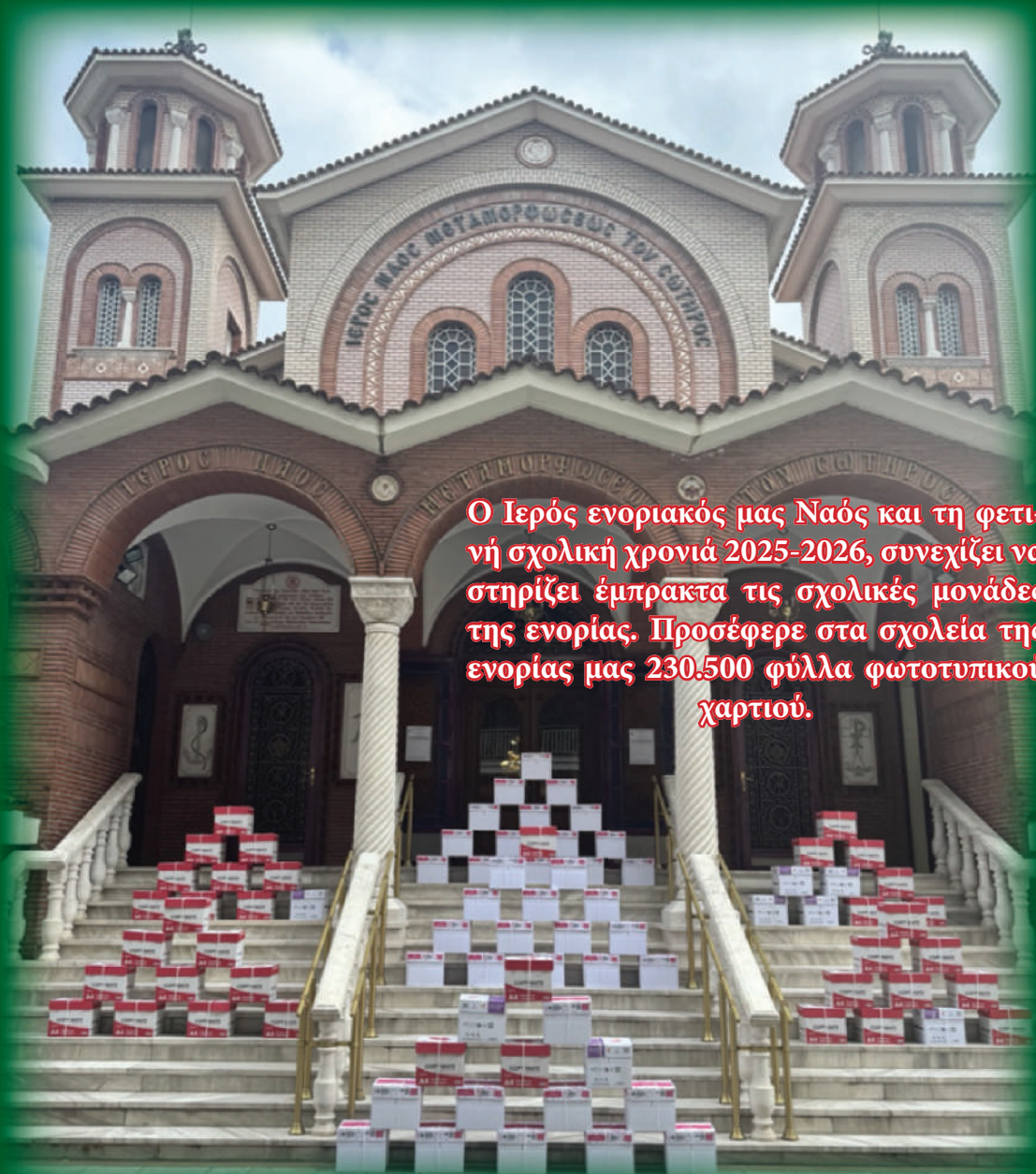

Θαβώριος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ο Ιερός ενοριακός μας Ναός και τη φετινή σχολική χρονιά 2025-2026, συνεχίζει να στηρίζει έμπρακτα τις σχολικές μονάδες της ενορίας. Προσέφερε στα σχολεία της ενορίας μας 230.500 φύλλα φωτοτυπικού χαρτιού.

Σαρώστε αυτό τον κωδικό
με την κάμερα
του κινητού σας
και γίνετε μέλος της
κοινότητας «Μεταμόρφωση»
στο Viber.

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

www.inmetamorphoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Ιεροψάλτης Γεώργιος Μπερμπερίδης

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Νικολοπούλου

Μαρία Ψωμά

Γεώργιος Κατζός

*Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν
το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.*

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Θεσσαλονίκη
Δεσφών & Μισοκλή, 546 42

2310 828989
Τηλέφωνο Ιερού Ναού

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΝΤΥΠΑ

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorphoseos.gr

Ο γάμος ως μέγα μυστήριο και η αλήθεια της αγάπης

Ο απόστολος Παύλος χαρακτηρίζει τον γάμο ως «μέγα μυστήριο» (Εφ. 5,32). Η Αγία Γραφή ήδη από τις πρώτες της σελίδες μας δείχνει το βάθος αυτής της πραγματικότητας «ένεκεν τούτου καταλείπει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και προσκολληθήσεται προς την γυναίκα αυτού...» (Γέν. 2,24). Από τη στιγμή που ο άνθρωπος αποφασίζει να γίνει συνδημιουργός με τον Θεό, φθάνει μέχρι την εγκατάλειψη των στενών δεσμών της παιδικής του οικογένειας, για να δημιουργήσει μία νέα. Παρότι δεν γνωρίζουμε πώς θα ήταν τα πράγματα πριν από την πτώση, μετά από αυτήν ο γάμος αποτελεί θεμελιώδη πραγματικότητα που ο ίδιος ο Κύριος ευλογεί με ιδιαίτερο μυστήριο, παρά τις καθημερινές και συχνά πεζές εκδηλώσεις του.

Στον πυρήνα του γάμου και της οικογένειας, στη σχέση των συζύγων μεταξύ τους και προς τον Θεό, αλλά και στη σχέση των γονέων προς τα παιδιά, βρίσκεται η αγάπη. Χωρίς αυτήν δεν μπορεί να υπάρξει αληθινός γάμος ούτε ευλογημένη οικογένεια. Η αγάπη είναι το στοιχείο που δίνει νόημα,

που ζωογονεί και που λύνει τα προβλήματα. Όχι οποιαδήποτε αγάπη, αλλά η αγάπη του Θεού· εκείνη που κάνει τον άνθρωπο να δημιουργεί, να εξέρχεται από τα στενά όρια του εαυτού και να στρέφεται προς τον Θεό και τον άλλο άνθρωπο.

Η αγάπη αυτή «ου ζητεί τα εαυτής» (Α΄ Κορ. 13,5). Δεν απαιτεί, δεν διεκδικεί, δεν χρησιμοποιεί τον άλλο για αυτοεπιβεβαίωση ή ικανοποίηση. Είναι αγάπη θυσιαστική, που δίνεται χωρίς να ζητά ανταλλάγματα. Μόνο αυτή η αγάπη μπορεί να στηρίξει μια οικογένεια και να θεραπεύσει όσα προβλήματα εμφανίζονται από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας της και καθ' όλη την πορεία της.

Όταν μιλάμε λοιπόν για αγάπη δεν εννοούμε εκείνη που ο καθένας φαντάζεται ή νομίζει. Ένας πατέρας ή μια μητέρα μπορεί να επιθυμούν έντονα τη γέννηση ενός παιδιού· όμως αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα αληθινή αγάπη. Συχνά πίσω από αυτήν την επιθυμία κρύβονται άλλες ανάγκες επιθυμίες που δεν εκπληρώθηκαν, πληγές που ζητούν παρηγοριά, φιλοδοξίες που θέλουν

να πραγματοποιηθούν μέσα από το παιδί. Υπάρχουν γονείς που περιμένουν το παιδί για να «παίξουν», να γεμίσουν συναισθηματικά κενά, να περάσουν ευχάριστα. Τότε όμως το παιδί μετατρέπεται, χωρίς να το καταλάβουν, σε αντικείμενο που εξυπηρετεί ψυχολογικές τους ανάγκες και όχι σε πρόσωπο που καλούνται να αγαπήσουν και να καθοδηγήσουν με σεβασμό.

Πόσες φορές επίσης οι γονείς προσδοκούν το παιδί για να επιτύχει όσα δεν πέτυχαν οι ίδιοι. Η αποτυχία των δικών τους σχεδίων τους πληγώνει και περιμένουν από το παιδί να επουλώσει αυτό το τραύμα. Χωρίς να αναρωτηθούν ποτέ αν το παιδί έχει τις ικανότητες ή την κλίση προς αυτό που θέλουν εκείνοι, προσπαθούν να το προσαρμόσουν στα δικά τους όνειρα. Έτσι όμως δεν βλέπουν το παιδί ως αυτόνομο πρόσωπο, αλλά ως προέκταση του εαυτού τους.

Οι γονείς οφείλουν να βλέπουν το παιδί ως έναν ξεχωριστό άνθρωπο, με δικό του σώμα και δική του ψυχή, πλάσμα του Θεού και όχι δικό τους κτήμα. Μπορεί να συνέργησαν στη δημιουργία του, αλλά δεν τους ανήκει. Το παιδί «ανήκει» κατά έναν τρόπο στον εαυτό του και κυρίως στον Θεό. Δεν έρχεται στον κόσμο για να παρηγορήσει τους γονείς ούτε

για να εκπληρώσει τα ανεκπλήρωτα όνειρά τους, αλλά για να ζήσει τη δική του κλήση και να γίνει μέλος της Εκκλησίας.

Συχνά πίσω από μια υπερβολική στοργή κρύβεται μια αγάπη εγωκεντρική που δεν προσφέρει αλλά απαιτεί. Οι γονείς μπορεί να δείχνουν τρυφερότητα και ενδιαφέρον, αλλά αν η συμπεριφορά τους φανερώνει ότι περιμένουν από το παιδί να τους ικανοποιήσει, τότε απουσιάζει η αυθεντική αγάπη. Η πραγματική στοργή δέχεται το παιδί όπως είναι και όχι όπως το επιθυμεί ο γονέας. Το αποδέχεται με τις δυνατότητες και τις αδυναμίες του με τις κλίσεις και τα όρια που του χάρισε ο Θεός.

Οι γονείς πρέπει να βοηθήσουν το παιδί να γίνει αυτό που μπορεί και καλείται να γίνει, όχι αυτό που εκείνοι θα ήθελαν. Κάθε παιδί μπορεί με τη χάρη του Θεού, να γίνει άγιος, πλήρης άνθρωπος, ισορροπημένος και ελεύθερος. Αυτή είναι η ευθύνη των γονέων να στηρίζουν την πορεία του ως προσώπου και όχι να το χρησιμοποιήσουν για να θεραπεύσουν τις δικές τους ανεκπλήρωτες ανάγκες.

*Αρχιμανδρίτης
Νικόλαος Παπαγεωργίου*

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Δελφών & Μιαούλη, τηλ.: 2310 828 989
www.inmetamorfoseos.gr

15^ο ΑΣ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΧΟΡΟΙ

8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

13:00

Στην Αίθουσα Τελετών του Ιερού μας Ναού

ΤΙΜΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ

Ενηλίκων: 19€

Παιδική: 14€

Πληροφορίες: 697 20 56 408

Σαρώστε αυτό το QR Code
και γίνετε μέλος της
κοινότητας (Μεταμόρφωση)
στο Viber.

Ευαγγέλης Ζάππας

Το πρωτοπαλλήκαρο του Μπότσαρη που έγινε Εθνικός Ευεργέτης

Ο Ευαγγέλης Ζάππας γεννήθηκε το 1800 στο Λάμποβο, που βρίσκεται λίγο πιο έξω από το Αργυρόκαστρο. Πατέρας του ήταν ο Βασίλειος Ζάππας και μητέρα του η Σωτήρα Ζάππα. Σε ηλικία μόλις **13 ετών** φεύγει από το σπίτι του και κατατάσσεται στη σωματοφυλακή του Αλή Πασά των Ιωαννίνων. Σε λίγα χρόνια όμως τον βρίσκουμε να πολεμά στο πλευρό του Μάρκου Μπότσαρη εναντίον των σουλτανικών δυνάμεων. Μάλιστα γρήγορα γίνεται το πρωτοπαλλήκαρό του. Πολεμά στο Σούλι, στο Μεσολόγγι στα Βλαχοχώρια της Αιτωλοακαρνανίας και φτάνει το 1824 να κερδίσει το βαθμό του ταξίαρχου. Ο Ιωάννης Καποδίστριας σε αναγνώριση της προσφοράς του, του διαθέτει κτήματα. Ο Ευαγγέλης όμως ήταν ανήσυχος πνεύμα. Αποποιείται την προσφορά της πατρίδας πηγαίνει για 8 μέρες στο Λάμποβο, για να πάρει την ευχή της μητέρας του και μεταβαίνει στη Βέροια, για να επιδοθεί στο εμπόριο ή τη γεωργία. Εκεί δεν παρέμεινε πολύ, γιατί δεν μπορούσε να συμβιώσει με τους Τούρκους. Για το λόγο αυτό το 1831 τον βρίσκουμε στο Βουκουρέστι. Την εποχή εκείνη η Ρουμανία ως κράτος δεν υπήρχε και η σημερινή νότια Ρουμανία τότε ονομαζόταν Μολδοβλαχία.

Να πώς περιγράφει ο ίδιος τη δράση του στον απελευθερωτικό αγώνα. «Από το έτος 1821 ως και το 1830 εδούλευσα πιστότατα την πατρίδα μου στρατιωτικώς, πάντα υπό την οδηγία του μακαρίτου Μάρκου Μπότσαρη σε όλους τους πολέμους του Σουλίου. Μετέπειτα επέρασα εις τα Σάλωνα υπό τις οδηγίες του Πανουργιά. Εις όλους τους πολέμους της Ανατολικής Ελλάδος, Βασιλικών, Θερμοπυλών, Γραβιάς κ.ά. υπό την οδηγίαν του αθανάτου αρχηκαπετάνιου Κίτσου Τζαβέλλα, ως ο επικεφαλής όλων των Βλαχοχωρίων του Σαλώνου, με βαθμό Ταξιάρχου και ως επικεφαλής των στρατιωτών μου και των στρατιωτών του Πανουργιά [...] και διαλύσαν αυτού του πολέμου απέρασα εις την Πελοπόννησον

[...]. *Η δε σεβαστή μου, γηραιά μήτηρ, δια προσταγής του Κιουταχή Βεζύρη, στα 1825, απάχθη από την οικία μου και εφέρθη σιδηροδέσμιος εις Ιωάννινα, όπου ερρίφθη εις υπόγειον φυλακήν του εκεί νησίου δύο χρόνους, τα δε της οικίας μου σκεύη έγιναν λάφυρα του απεσταλμένου του Κιουταχή ονόματι Καλιμπέη Καστρινού, επι τη ελπίδι του να έβγω εγώ να προσκυνήσω όστις κατεφρόνησα όλα και μητέρα και οικίαν και εφύλαξα ακλόνητον τον ιερόν της επαναστάσεως όρκον μου, και τον οποίο θέλω τον φυλλάτη υπέρ της πατρίδος μέχρι εσχάτης μου πνοής».*

Η συμμετοχή του Ευαγγέλη στον απελευθερωτικό αγώνα δημιούργησε δυσφορία στους Τούρκους και πράγματι επιτέθηκαν στην οικογένειά του. Τότε ο αδερφός του **Αναστάσης**, για να σώσει τη μητέρα του είπε πως πέρα από τον αποστάτη Ευαγγέλη ο ίδιος είναι πιστός στο Σουλτάνο και πως εν πάση περιπτώσει είναι και δική του μητέρα. Η μητέρα του Ευαγγέλη αποκρίθηκε στους Τούρκους: «**ναι μεν είμαι κοινή**

αμφοτέρων μήτηρ, αλλά προσφιλέστερός μοι είναι πάντοτε ο Ευαγγέλης, ουδέποτε θα απεκδυθώ των επ' αυτού μητρικών μου δικαιωμάτων και εις φυλακήν και εις εξορίαν αν με απαγώγωνσιν". Μετά από αυτά τα λόγια την αιχμαλώτισαν και άρπαξαν τη μισή περιουσία. (Δρόσου σ.29)

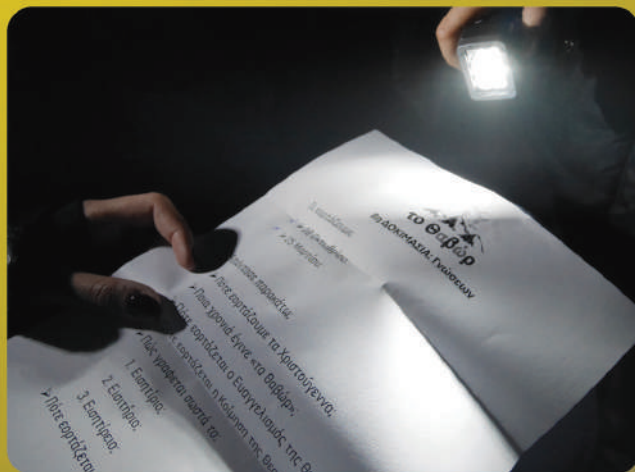
Στο Βουκουρέστι αξιοποιεί τις γνώσεις πρακτικής ιατρικής που είχε αποκτήσει κατά τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας και γνωρίζεται με τους ντόπιους και με τους ηγούμενους των μοναστηριών, **από τα οποία αρχίζει να εκμισθώνει κτήματα. Η κίνηση αυτή αποδείχθηκε ευφυής. Εφαρμόζει πρωτοποριακές καλλιεργητικές μεθόδους, υλοποιεί αντιπλημμυρικά έργα, προσέχει την παραγωγή σε κάθε στάδιο κι έτσι γρήγορα αποκτά αμύθητη περιουσία.** Στις αρχές της δεκαετίας του 1850 ο Ευαγγέλης Ζάππας είχε φθάσει στο απόγειο της επιχειρηματικής του δράσης. Τότε αρχίζει να διαθέτει **αμύθητα ποσά** για φιλανθρωπικούς και εθνικούς σκοπούς πρώτα στη Μολδοβλαχία, έπειτα στην Ελλάδα, αλλά και στην Κωνσταντινούπολη, στη Θράκη και στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το Λάμποβο.

- Ο Ζάππας είναι ο πρώτος που συλλαμβάνει την **ιδέα της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων**. Θεωρεί πως στο ίδιο πλαίσιο θα πρέπει να γίνονται κάθε χρόνο εκθέσεις που θα αναδεικνύουν την εμπορική και βιομηχανική πρόοδο της χώρας. Τα πρώτα Ολύμπια έγιναν στις 15 Νοεμβρίου 1859.
- Με χρήματα από το κληροδότημά του ανεγέρθηκε το **Ζάππειο Μέγαρο** στην Αθήνα.
- Ένα έργο του Ζάππα ίσως όχι τόσο εντυπωσιακό αλλά οπωσδήποτε σημαντικό είναι οι **"Κηφίνες"** προκειται για ένα εγχειρίδιο στο οποίο παρουσιάζει τις πρωτοποριακές καλλιεργητικές μεθόδους που εφαρμόζε αλλά και τους τρόπους αντιμετώπισης των φυτικών ασθενειών.
- Ο Ευαγγέλης Ζάππας δεν ξέχασε και τη δεύτερη πατρίδα του, τη Μολδοβλαχία. **Το 1847 δωρίζει το απαραίτητο ποσό**

για την οικοδόμηση του μεγάρου της Ακαδημίας Επιστημών. Φορέας της ίδρυσης τον ανώτατο πνευματικού ιδρύματος ήταν ο Ελληνικός Φιλολογικός Σύλλογος τον οποίο ο Ευαγγέλης συνεχώς χρηματοδοτούσε. Για το λόγο αυτό ήταν επίτιμο μέλος του διοικητικού της συμβουλίου. Μέχρι και σήμερα το έμβλημα της Ακαδημίας είναι η θεά Αθηνά.

- Όταν το Βουκουρέστι **επλήγη από πυρκαγιά οι Ζάππες** προσέφεραν ένα σημαντικό ποσό, 1000 φλωριά, για την ανακούφιση των πληγέντων (Παρούτογλου σ.54, Δρόσου σ. 34)
 - Πρόσφερε χρήματα **για την οικοδόμηση εκκλησιών και νοσοκομείων, όπως ο ναός στο Ουλέστι (1854), και το νοσοκομείο στο Ουρζίτσενι, στους φτωχούς ανθρώπους, χρηματοδότησε το ρουμανικό σιδηροδρομικό δίκτυο και επιχορήγησε τον Ρουμανικό στρατό, τον πολιτιστικό σύλλογο των Απανταχού Ρουμάνων, τον πολιτιστικό σύλλογο των Αλβανών.** (Δρόσου σ. 34)
 - Τα έτη της μεγάλης ξηρασίας στην Ευρώπη 1845 -1846 και το 1851 στην Ρωσία **απέστειλε σιτάρι και αλεύρι.** Ο τσάρος της Ρωσίας Νικόλαος τον τίμησε το 1851 για τη βοήθεια που απέστειλε. Το 1846 συνέβαλε στον επισιτισμό των κατοίκων του Βουκουρεστίου, όταν ξέσπασε λιμός στην πόλη. (Δρόσου σ. 34)
 - Χορήγησε **10.000 γρόσια για την έκδοση του περιοδικού Πελασγός στη Λαμία κατά τα έτη 1859 -1861, το οποίο ήταν το πρώτο αλβανόγλωσσο περιοδικό.** (Δρόσου σ. 36)
- Το 1863 υπέστη διανοητική διαταραχή. Ο εξάδελφος του Κωνσταντίνος Ζάππας αναζήτησε θεραπεία τόσο στο Βουκουρέστι όσο και στο Παρίσι αλλά δεν πέτυχε τίποτα. Ο Ευαγγέλης πέθανε στις 19 Ιουνίου 1865 σε ηλικία 65 ετών και τάφηκε στο ναό του Ευαγγελισμού στο κτήμα στο Μπροστένι της Μολδοβλαχίας.

Επιμέλεια
Μαρία Ψωμά

Το διήμερο ήταν πραγματικά μια ευλογία!
Στο 7ο Μετακατασκευαστικό Αντάμωμα
στο Θαβώρ στις 8 και 9 Νοεμβρίου 2025
ξανασμίξαμε, γελάσαμε, μοιραστήκαμε
αναμνήσεις και ζήσαμε στιγμές που μας
γέμισαν δύναμη και χαρά.

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Οκτώβριος - Νοέμβριος 2025

Οκτώβριος. Φθινοπώριασε για τα καλά κι όσο κι αν μεγαλώνουμε, δεν παύει να μας γοητεύει η μαγεία που κρύβεται κάτω απ' τα ξερά φύλλα. Η βροχή νοτίζει το χώμα και την ψυχή μας. Φθινοπώριασε κι έχει μια γλύκα ο αέρας που μας χαϊδεύει σιωπηλά, ξυπνάει χιλιάδες συναισθήματα.. και κυλάει σαν βάλαμο μέσα μας.

Οι δράσεις της ενορίας μας που οδηγούν σ' αυτά τα μονοπάτια, αρκετές και ποικίλες κι αυτό το δίμηνο.

Μετά τον καθιερωμένο Αγιασμό της Πρωτομηνιάς, την Κυριακή 5 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκε μια μεγάλη πράξη αγάπης και αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο, με την εθελοντική, φθινοπωρινή εκστρατεία αιμοδοσίας. Για 46^η φορά, με τη συνδρομή του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου, διεξήχθη και πάλι με επιτυχία, ενώ σπουδαίο υποστηρικτικό ρόλο έπαιξαν οι εθελοντές βοηθοί και οι κυρίες της ενορίας που φρόντισαν με αγάπη να υπάρξουν εξαιρετικά εδέσματα γι' αυτούς που αιμοδοτούσαν. Η συμμετοχή και η στήριξη ήταν μεγάλη. Η ελπίδα να σωθούν ζωές γέμισε την τράπεζα αίματος.

Την επόμενη Κυριακή, στις 12 του μηνός, Κυριακή του Σπορέως, - από την ομώνυμη παραβολή - έγινε ο αγιασμός όλων των δραστηριοτήτων της Εκκλησίας μας, που δεν είναι και λίγες. Έτσι ξεκίνησε η πνευματική σπορά της Εκκλησίας. Ο γεωργός που συμβολίζει τον Κύριο, ρίχνει σαν άλλο σπόρο τον θείο λόγο του στο χωράφι της δικής μας καρδιάς. Για να γίνει όμως

το χωράφι αυτό εύφορο, χρειάζεται το πνευματικό λίπασμα που είναι η υπομονή. Χρειάζεται χρόνος για να ξεριζωθούν τα πάθη και να καρποφορήσουν οι αρετές.

Από την Τρίτη 14 Οκτωβρίου, άρχισε να λειτουργεί στο Ναό μας, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, η Ακαδημία Συναισθηματικής Αγωγής με την ψυχοθεραπεύτρια - συγγραφέα, κ. Νέλη Βυζαντιάδου. Μια δράση, μια πολύτιμη ευκαιρία κάθε μήνα, που έχει σαν στόχο τον προβληματισμό, την καλλιέργεια και την ενίσχυση των σχέσεών μας στην οικογένεια, αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία.

Το πρώτο θέμα, αναφέρονταν στην αισιοδοξία - απαισιοδοξία, «Μισοάδειο ή μισογεμάτο ποτήρι;», ενώ το δεύτερο, στις 11 Νοεμβρίου, είχε να κάνει με τις συναισθηματικές αποχρώσεις της ζήλιας. «Ζήλια, αμφιβολία ή φθόνος;» Μια θεματολογία, που αγγίζει την καρδιά του ανθρώπου, με βιωματικές προσεγγίσεις και γόνιμο διάλογο.

Το Σάββατο πριν του Αγ. Δημητρίου, έχει καθιερωθεί ως ψυχοσάββατο. Έτσι Παρασκευή απόγευμα, 17 του μηνός, μετά τον Εσπερινό και Σάββατο πρωί, εψάλησαν τρισάγια. Έχουμε τη βεβαιότητα, ότι οι κεκοιμημένοι μας συνεχίζουν να ζουν. Διατηρούμε δε ζωντανή μέσα μας την ελπίδα της αναστάσεως και την προσδοκία της αιώνιας ζωής.

Την Κυριακή 19 προς Δευτέρα 20 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκε Ιερά

Αγρυπνία, στο Παρεκκλήσι του Ναού μας, στον Ιερό Ναό Αγ. Παντελεήμονος στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, προς τιμή της Συνάξεως των Αγίων Ιατρών και της Παναγίας της «Γιάτρισσας». Τέθηκαν σε προσκύνηση τα Λείψανα του Ιερού Ναού, ενώ στην πολύ κατανυκτική Ακολουθία συμμετείχαν πολλοί ενορίτες, γιατροί και εργαζόμενοι στο νοσοκομείο.

Στη μνήμη του Αγ. Ιακώβου του Αδολφοθέου, το βράδυ της Τετάρτης, 22 Οκτωβρίου, συμμετείχαμε με χαρά, στην Αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία, όπως εδώ και αρκετά χρόνια, που τελέστηκε στον Ιερό μας Ναό. Ήταν μια κατανυκτική Πνευματική Ακολουθία για όλους. Ιδιαίτερα για τους μαθητές όμως, 22, 23 και 24 του μηνός τελέστηκαν πρωινές επεξηγηματικές Θείες Λειτουργίες, οι πρώτες για φέτος. Αξίζουν συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς που συνόδευσαν τα παιδιά στο θεάρεστο αυτό έργο.

Δυο μέρες μετά, η Θεσσαλονίκη πανηγύριζε με λαμπρότητα τη μνήμη του πολιούχου και προστάτη της, αλλά και την απελευθέρωσή της από τον οθωμανικό ζυγό το 1912. Ο Άγιος Δημήτριος αποτελεί σύμβολο πίστης και αγάπης για το Θεό και την πατρίδα μας. Μαρτύρησε, πόνεσε, χωρίς να υποφέρει, νίκησε χωρίς να θριαμβολογήσει. Είθε ο υπέρμαχος της οικουμένης να μας προστατεύει όλους!

Έφθασε κι ο τελευταίος μήνας του φθινοπώρου. Έχει καθιερωθεί κάθε χρόνο την πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου, να τελείται το Κτιτορικό μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως των ψυχών εκείνων, - Ιερέων, Κτιτόρων, Δωρητών

και Ευεργετών, - που συνέδραμαν με οποιονδήποτε τρόπο, στην ανέγερση και τον εξωραϊσμό του Ναού μας. Η παρουσία όλων μας απετέλεσε ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης, αλλά και ηθικό μας χρέος στη μνήμη τους. Μοιράστηκαν κόλλυβα σε όλο το εκκλησίασμα.

Με τη βοήθεια του Θεού, έφτασαν οι μέρες που με λαχτάρα περίμεναν τα «Θαβωρόπαιδα» μας, το 7^ο Μετακατασκηνωτικό Αντάμωμα, που πραγματοποιείται κάθε χρόνο αρχές Νοεμβρίου και αποτελεί ξεχωριστή ευκαιρία να ξανασυναντηθούν μετά το καλοκαίρι, ώστε να κρατήσουν αναμμένη τη φλόγα της φιλίας, της αγάπης, της πίστης και της κοινότητας όλο το χρόνο. Πέρασαν ένα διήμερο στο «Θαβώρ», το ντυμένο με τα γήινα φθινοπωρινά χρώματα. Η φύση γύρω ένα κόσμημα, ένα υπέροχο έργο τέχνης! Όλη η Κτίση, μας πείθει ότι υπάρχει ο παντοδύναμος Νους που την κατευθύνει. Έζησαν στιγμές ξενοιασιάς αλλά και πνευματικής καλλιέργειας, αφού συζήτησαν, έπαιξαν εκκλησιάστηκαν, γέμισαν πραγματικά τον ψυχικό τους κόσμο και επέστρεψαν ενθουσιασμένοι. Φέτος στο αντάμωμα αυτό, δόθηκε η ευκαιρία αλλά και ευλογία συνάμα, να συνεργαστούν και να μοιραστούν εμπειρίες, τα παιδιά μας, με στελέχη της κατασκλήνωσης του Σιδηροκάστρου, που τα συνόδευσε στο «Θαβώρ», ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος!

Μια μέρα μετά, από τη Δευτέρα 10 έως και την Πέμπτη 13 Νοεμβρίου, απολαύσαμε ένα υπέροχο τετραήμερο ταξίδι που περιελάμβανε σπου-

δαίες στιγμές ενοριακής οικογένειας. Πλούσιες εικόνες, σαν μοναδική μελωδία, δώρο του δημιουργού Θεού στην εικόνα του, εμάς τον άνθρωπο. Και τότε πώς να μην ανεβαίνει από τα μύχια της καρδιάς μας, στα χείλη η δοξολογία και η ευχαριστία για το μεγάλο αυτό δώρο που μας χάρισε! Ιστορικές επισκέψεις, Μυκήνες, Επίδαυρος, Ναύπλιο, Μυστράς, μουσεία, - προσκυνήματα, - Όσιος Πατάπιος πάνω από το Λουτράκι Κορινθίας, Παναγία Μαλεβή στην Αρκαδία, Άγιος Σπυρίδωνας στο πανέμορφο Ναύπλιο. Προσκυνήσαμε τον Άγ. Λουκά στον ομώνυμο Ιερό Ναό και ξεναγηθήκαμε με συγκίνηση από τον Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκτάριο. Τέλος διασχίζοντας την καλωδιωτή γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου και την Ιονία οδό, επιστρέψαμε στην πόλη μας, αφού κάναμε μια στάση στο ιστορικό Γεφύρι της Άρτας και στο παραδοσιακό Μέτσοβο. Και σε άλλα με υγεία!

Η ενορία στηρίζοντας έμπρακτα τις σχολικές μονάδες της ενορίας, προσέφερε αυτόν τον μήνα, 230.500 φύλλα φωτοτυπικού χαρτιού, στο εκπαιδευτικό προσωπικό, ως ελάχιστη ένδειξη συμπαράστασης, πιστεύοντας βαθιά ότι η παιδεία αποτελεί θεμέλιο για μια ευημερούσα κοινωνία.

Από τις 15 Νοεμβρίου, άρχισε η Σαρακοστή των Χριστουγέννων, και το Ιερό Σαρανταλείτουργο του Ναού, που θα διαρκέσει μέχρι τις 24 Δεκεμβρίου. Κάθε μέρα τελούνταν Θεία Λειτουργία άλλοτε το πρωί κι άλλοτε απόγευμα, προς διευκόλυνση των εργαζομένων. Είναι μια περίοδος εντονότερης ψυχοσωματικής προετοιμασίας για τον εορτασμό της μεγάλης

εορτής των Χριστουγέννων. Η συμμετοχή μας αποτελεί ιδιαίτερη ευλογία για όλους μας!

Στις 20 προς 21 του μηνός συμμετείχαμε στην Ιερή Αγρυπνία, για τη γιορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου, την Κιβωτό της Χάριτος, το Ιερό Θησαύρισμα της δόξης του Θεού.

Φέτος, με την ευλογία του Μητροπολίτου μας κ. Φιλοθέου οι καθιερωμένες πνευματικές ομιλίες του Ναού μας, μεταφέρθηκαν στην περίοδο της Τεσσαρακοστής των Χριστουγέννων, κάθε βδομάδα ημέρα Δευτέρα. Πρώτος ομιλητής, τη Δευτέρα 17 Νοεμβρίου, ο Αρχιμανδρίτης Βησσαρίων Καραλάσκος, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ελασσώνος, ενώ τη Δευτέρα 24 του μηνός, είχαμε ομιλητή για 4^η φορά στο Ναό μας τον Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο, ιατρό, κ. Ευάγγελο Παπανικολάου.

Είναι σπουδαίο να βάζουμε επιμέρους στόχους στον πνευματικό μας αγώνα. Η ψυχή μας τότε πραγματικά προοδεύει, όταν πραγματικά ταπεινώνεται! Ας μην αφήσουμε να ξεθωριάσει μέσα μας η Πίστη, να εκτιμήσουμε τα δώρα του Κυρίου και να ζήσουμε με απόλυτη αφοσίωση σ' Εκείνον και στο θεόπνευστο και σωτήριο λόγο του. Όχι συμβιβασμένοι και νοθευμένοι Χριστιανοί, που δουλεύουν σε δυο κυρίους και βαδίζουν σε δυο δρόμους. Χριστιανοί δοσμένοι ολοκληρωτικά στον Κύριο και Θεό μας! και ο Θεός θα ευλογήσει τον αγώνα μας...

*Καλό υπόλοιπο
Σαρακοστής Χριστουγέννων!*

*Επιμέλεια:
Δομνίκη Νικολοπούλου*

« Ε ί π ε γ έ ρ ω ν . . . »

Έλεγαν για τον Αββά Μακάριο τον Αιγύπτιο ότι κάποτε ανέβαινε από τη Σκήτη στο όρος της Νιτρίας. Σαν πλησίασαν τον τόπο, λέει στον μαθητή του:

-Πήγαινε εσύ λίγο πιο μπροστά. Και καθώς εκείνος προχωρούσε, συνάντησε έναν ιερέα των ειδωλολατρών. Έβγαλε κραυγή ο αδελφός και τον φώναξε λέγοντας:

-Ε, ε, διάβολε, πού τρέχεις; Στράφηκε τότε εκείνος, τον ξυλοφόρτωσε και τον άφησε μισοπεταμένο. Πήρε κατόπιν το ξύλο και έτρεχε.

Όταν προχώρησε λίγο, τον είδε ο Αββάς Μακάριος να τρέχει και του λέει:

-Να σωθείς, να σωθείς, ακούραστε. Απόρησε εκείνος, τον πλησίασε και του είπε:

-Τί καλό είδες σε μένα και μου μίλησες έτσι;

-Επειδή σε είδα, είπε ο Γέροντας, κουρασμένο και δεν γνωρίζεις ότι στα χαμένα κοπιάζεις.

Κι εκείνος του απαντά:

-Μαλάκωσε η ψυχή μου με

τον χαιρετισμό σου και κατάλαβα ότι είσαι άνθρωπος του Θεού. Ενώ κάποιος κακός μοναχός που με συνάντησε, με έβρισε κι εγώ τον χτύπησα του θανατά.

Κατάλαβε ο Γέροντας ότι επρόκειτο για τον μαθητή του.

Του αγκαλιάζει λοιπόν τα πόδια ο ιερέας και του λέει:

-Δεν θα σε αφήσω, εάν δεν με κάνεις μοναχό.

Πήγαν κατόπιν εκεί όπου βρισκόταν ο μαθητής, τον σήκωσαν στα χέρια και τον μετέφεραν στην εκκλησία του όρους. Μόλις είδαν οι αδελφοί τον ιερέα των ειδωλολατρών μαζί τους, έμειναν έκπληκτοι. Πράγματι τον έκαναν μοναχό και χάρη σ' αυτόν πολλοί ειδωλολάτρες έγιναν χριστιανοί.

Έλεγε λοιπόν ο Αββάς Μακάριος ότι ο λόγος ο κακός και τον καλό τον κάνει κακό, ενώ ο καλός λόγος και τον κακό τον μεταβάλλει σε καλό.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις

«Και ο άγιος φοβέρα θέλει»

Σύμφωνα με τον θρύλο, υπήρχε κάποτε ένας βοσκός, ο οποίος δεν ήταν καθόλου έξυπνος. Μια φορά, επειδή έβρεχε, επιχείρησε να μπει σε ένα εκκλησάκι κοντά στο βουνό, όπου έβοσκε τα πρόβατα, για να προφυλαχτεί από τη βροχή.

Έβαλε λοιπόν τη «γκλίσα» οριζόντια στους δύο ώμους του πίσω από το λαιμό. Όπως ήταν φυσικό, όταν προσπάθησε να μπει στο εκκλησάκι, δεν χωρούσε αφού οι άκρες της «γκλίσας» χτυπούσαν στις κάσες της πόρτας.

Έτσι, ο αφελής βοσκός, φαντάστηκε ότι ο άγιος δεν τον άφηνε να μπει και γι αυτό το λόγο κατέβασε τη «γκλίσα» από τους ώμους του και την τοποθέτησε απειλητικά προς την πόρτα.

Φυσικά, μετά από αυτή την κίνηση, ο βοσκός μπόρεσε να περάσει και όταν γύρισε στο χωριό είπε στους συγχωριανούς του το περιστατικό δηλώνοντας «Τι τα θέτε, κι ο άγιος φοβέρα θέλουνε».

«Πέθανε στην ψάθα»

Η φράση φαίνεται πως προέρχεται από την εποχή του Βυζαντίου.

Παρά το γεγονός ότι είχαμε να κάνουμε με μια αυτοκρατορία που κατά περιόδους ήταν ιδιαίτερα πλούσια, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν και πένητες.

Μάλιστα, φτωχούς κατοίκους είχε και η «Βασιλίδα» των πόλεων, η λαμπρή πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολη.

Αυτοί ζούσαν σε αρκετές συνοικίες και ζούσαν από τα αποφάγια των αρχόντων. Όπως είναι φυσικό η ένδυσή του βασιζόνταν σε κουρέλια, τα σπίτια που ζούσαν ήταν τρώγλες και οι εποχές των λοιμών σήμαιναν βέβαιο θάνατο

για αυτούς. Η χειρότερη συνοικία ήταν η Μπάρα, που την κατοικούσαν αποκλειστικά εταίρες και άποροι. Οι τελευταίοι κοιμόντουσαν πάνω σε ψάθες, που τις έφτιαχναν οι ίδιοι, κάτι για το οποίο έχουν διασωθεί πολλές μαρτυρίες. Χαρακτηριστικά ο Θεόδωρος ο Πρόδρομος αναφέρει τα λόγια ενός ηγούμενου σε ένα από ποιήματά του:

«Αυτός έχει καν τέσσαρα κρεβατοστρώσια και συ κοιμάσαι εις το ψαθίν και γέμεις και τας φθείρας».

Ενώ αλλού: «Συ εκοιμώ εις το ψαθίν και εγώ εις το κλινάριν».

Ο Πολυδεύκης στο «Ονομαστικόν» του γράφει: «Τοις οικέταις εν κοιτώνι αναγκαία σκεύη χαμεύνια και ψίαθοι και φορμοί», ενώ ο Φρύνιχος: «Χαυμένιον Απτικοί, ψίαθος Έλληνες».

«Έχει το κοκαλάκι της νυχτερίδας»

Σύμφωνα με προλήψεις και παραδοσιακά μαγικά, αν κάποιος θέλει να κερδίσει τον έρωτα ενός προσώπου πρέπει να πιάσει μια νυχτερίδα και να τη θάψει ζωντανή σε μια ερημιά για τρεις ημέρες.

Το μαγικό μάλιστα για να πιάσει πρέπει στο μέρος εκείνο «να μην ακούγεται φωνή πετεινού».

Αφού περάσουν οι ημέρες αυτές, πρέπει να τη ξεθάψει, να πάρει τα κόκαλα των φτερών και με αυτά να ακουμπήσει όποιον επιθυμεί.

Σύμφωνα με παρεμφερείς προλήψεις, αρκεί να κρατηθούν τα κόκαλα σε ένα πανί, στην τσέπη και έτσι ο άνθρωπος που τα έχει θα είναι συμπαθής και τυχερός. Χρησιμοποιούνται δηλαδή σαν ένα είδος φυλαχτού.

Από τις προλήψεις αυτές γεννήθηκε και η συγκεκριμένη παροιμία.

Επιμέλεια:
Γεράσιμος Κατζός

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Διηγήθηκαν: Δύο φιλονικούσαν για ένα κομμάτι γης και κατέληξαν στον γέρο σοφό. Αφού πήγαν μπρος στο κομμάτι αυτό για να λύσουν την διαφορά, σε ποιον ανήκει, ο γέρος σοφός έσκυψε κάτω, κύλησε το αυτί στη γη και έκανε τάχα πως μιλά μ' αυτήν. «Τι σου είπε;» ρώτησαν οι δύο; Και είπε: «Ότι εσείς ανήκετε σ' αυτήν και όχι αυτή σε σας».

Είπαν: Τρεις κανόνες της γλώσσας. Να σκέφτεσαι πριν να μιλήσεις, μη λες αυτό που δεν σκέφτεσαι, μη λες πάντα ό,τι σκέφτεσαι.

- Όπου χρειάζονται χέρια, τα λόγια είναι περιττά.
- Προτιμώ να με φάει λιοντάρι παρά αλεπού.
- Τα μυστικά της θάλασσας τελειώνουν στην παραλία.
- Ο πολιτικός δεν πιστεύει πάντα αυτά που λέει, εκπλήσσεται όμως όταν οι άλλοι τον πιστεύουν.
- Μην κλαίς για το παρελθόν. Πάει, έφυγε. Μην αγχώνεις για το μέλλον, δεν ήρθε. Απόλαυσε το σήμερα.
- Το «εγώ» λαχταρά την ποσότητα, η ψυχή την ποιότητα.
- Αν θέλεις να ανεβείς στην κορυφή, μη βλέπεις ποτέ την κορυφή.
- Ποτέ μην περιφρονείς τα κάτω σκαλοπάτια, γιατί αυτά πρωτοπατείς για να μπεις στα παλάτια.
- Ό,τι δίνεις με την καρδιά σου δεν είναι ποτέ λίγο.
- Είναι εξίσου επικίνδυνο να δώσεις μαχαίρι σε τρελό και δύναμη σε πονηρό.
- Ζωή είναι το σύνολο των επιλογών μας.
- Τα νερά και τα ποτάμια επικρατούν και βασιλεύουν γιατί κυλούν προς τα κάτω.
- Είναι κατόρθωμα να φθάσουμε

τις μηχανές να σκέφτονται και να ενεργούν σαν άνθρωποι. Επικίνδυνο όμως είναι να φθάσουμε τον άνθρωπο να ενεργεί σαν μηχανή.

- Η ζωή αλλάζει αλλά δεν χάνεται, η ελπίδα σβήνει αλλά δεν εξαλείφεται, η αλήθεια αμαυρώνει αλλά ξαναλάμπει.
- Αν θέλεις κάποιον να τον κάνεις πλούσιο, μην του δίνεις χρήματα, να του αφαιρείς επιθυμίες.
- Θα πρέπει να βρούμε πρώτα με ποιον θα φάμε και θα πούμε και μετά τι θα φάμε και τι θα πούμε.
- Στη ζωή δεν είναι να κρατάς καλά χαρτιά, αλλά να παίζεις καλά ακόμα και αν κρατάς άσχημα χαρτιά.
- Όταν η εργασία είναι χαρά, η ζωή είναι ωραία. Όταν η εργασία είναι καθήκον, η ζωή είναι σκλαβιά.
- Να γελάς τρελά, ν' αγαπάς αληθινά, να συγχωρείς γρήγορα.
- Τα παιδιά έχουν ανάγκη από παραδείγματα, όχι από κριτική.
- Να ξέρεις ότι μέσα στις δυσκολίες υπάρχει και μια ευκαιρία.
- Τα νιάτα είναι μεθύσι χωρίς κρασί, τα γηρατεία κρασί χωρίς μεθύσι.
- Όταν οι άνθρωποι σου φέρονται σα να μην τους νοιάζει να τους πιστεύεις.
- Το ευαγγέλιο δεν κατανοείται μόνο με το κίνημα του νου. Χρειάζεται και το ξεκίνημα της καρδιάς.
- Ποτέ μη διστάσεις να απλώσεις το χέρι σου. Ποτέ μη διστάσεις να πιάσεις το απλωμένο χέρι.
- Αλλιώς πειράζει ο Θεός και αλλιώς ο διάβολος. Ο διάβολος πειράζει για να καταστρέψει, ο Θεός για να στεφανώσει (Άγιος Βασίλειος).

Επιμέλεια:
Γεώργιος Μπερμπερίδης
Ιεροψάλτης

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Δελφών & Μιαούλη, τηλ.: 2310 828 989
www.inmetamorphoseos.gr

14^ο

«**ΑΝΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ
ΚΑΤΑΒΕΒΗΚΕΝ**»

Χριστουγεννιάτικη Εορτή
Δραστηριοτήτων Ναού

**ΣΑΒΒΑΤΟ
20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025**

Στην αίθουσα τελετών του Ναού

19:00

Σαρώστε αυτό το QR Code
και γίνετε μέλος της
κοινότητας (Μεταμόρφωση)
στο Viber.

